TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Keltainen Internationale hajoaa

American Federation of Larin eroamista Amsterdamin Internationalesta voi vissiin määrään pitää vaihteentekevänä tapauksena ammatillisessa liikkeessä ja kansaivälisessä työväenliikkeessä yleensä. Yhdellä iskulla on keltasessa ammattiliittojen Kansainvälisessä tapahtunut hajaannus, nelimiljoonaisen järjestön siitä erotessa. Amerikan Työväenliitto on nyt eristetty muiden maiden työväenliikkeestä — on jäänyt kivettyneeksi muumioksi valtameren taakse.

Ei tarvitse olla mikään profeetta yleispiirtein nähdäkseen tämän menettelyn kaksinaisen vaikutuksen — hajottavan vaikutuksen itsensä A. F. of L. liiton sisällä sekä keltaisessa Internationalessa. Amerikassakin ovat laajat joukot A. F. of L:n unioissa kasvavalla kiintymyksellä ja myötätuntoisuudella seuranneet Venäjän köyhälistön sankarilista kamppailua maailman imperialisteja vastaan. Joukot ovat luoneet omat varmat käsityksensä tästä kamppailusta, joskaan käsitykset eivät vielä ole kiteytyneet voimakkaaksi objektiiviseksi liikkeeksi. Mutta tuntuvalla tavalla ovat jo joukotkin A. F. of L:n riveissä merkinneet mielialansa, sillä tässä taannottain, kun Englannin toiminnan-neuvosto vetosi Amerikan järjestyneeseen työväestöön kehotuksella kieltäytyä käsittelemästä tai valmistamasta sotatarpeita imperialistien sodalle Neuvosto-Venäjää vastaan, hyväksyi 27 A. F. of L:n kuuluvaa keskusuniota sotaavastustavia ponsia. Nyt on Gompers ottanut ratkaisevan askeleen, on repäisevällä tavalla asettunut vastustamaan kaikkia toimia, lievimpiäkin, joiden tarkoituksena vain on Venäjän köyhälistön taistelun avustaminen. Gompers on julkisesti asettunut imperialisteja tukemaan, siten ratkaisevalla tavalla laajentaen A. F. of L:n nykyisen johdon ja joukkojen välille kasvavaa juopaa.

Samalla kun A. F. of L:n menettelyllä on heikentävä vaikutus Amsterdamin Internationaleen, synnyttäen entistä enemmän sekasortoisuutta, se lujittaa kapinallisia aineksia ammatillisessa Internationalessa. Onhan Gompers ollut Legienien, Jouhauxien, Mac Donaldien y.m. vahvimpana tukena uusia virtauksia vastaan, vaikkakin nämä herrat Gompersille nyt tuntuvat "vallankumouksellisilta" ja Kolmannen Internationalen "liittolaisilta". Oman onnensa varaan jätettynä, täytyy Amsterdamin Internationalen nykyisten johtajien seurata joukkoja tai poistua syrjään. Ennemmin tai myöhemmin on tämä tapahtuva.

Gompers ei ole niin tyhmä, ettei käsittäisi tässä menettelyssä piileviä vaaroja. Mutta kiusallisessa asemassa on hän tehnyt askeleen, jonka katsoo edullisimmaksi A. F. of L:n säilymiselle nykyisessä muodossaan, toisin sanoen gompersismin säilymiselle. Sitä uhkaa parhaillaan suuri vaara, Amerikan valtavan pääoman yhteinen hyökkäys järjestön hajottamiseksi, ei gompersismin vuoksi — sehän on pääomalle vaaratonta — vaan koska pääoma käsittää, että gompersismi ei voi kauan säilyä vallassa. Mikä vaara muodostuisikaan tästä yli neljä miljoonaa käsittävästä järjestöstä, jos radikaaliset ainekset pääsisivät vallalle. Järjestö on siis hävitettävä ennenkuin se pääsee voimistumaan — ja heräämään. Tuleeko pääoma luopumaan näistä suunnitelmista, vaikka Gompers eroamisellaan ammatillisesta Internationalesta ja kaikesta mikä vähänkin osottaa myötätuntoisuutta Venäjän kamppailevaa köyhälistöä vastaan, osottaa kiltteytensä ja ystävällisyytensä? Niin ainakin toivoo A. F. of L:n korkeapalkkainen virkakoneisto.

PUOLAN PETTURISOSIALISTIT KOETTAVAT PUHDISTAUTUA

Koko mailman rehelliset ja luokkatietoiset sosialistit ovat jyrkin sanoin tuominneet Puolan sosialistien enemmistön omaksuman kannan Venäjän ja Puolan välisissä kysymyksissä. Kuten tunnettua, asettuivat nuo luokkansa asian petturit tukemaan maansa feodaaliherrojen imperialistisia syöstö- ja sortosuunnitelmia Venäjän Neuvostotasavaltaa vastaan sellaisella häikäilemättömyydellä, että häpeällisyydessään se asettaa varjoon Saksan sosialistipetturien omaksumat toimenpiteet mailman sodan kestäessä.

Nyt, kun koko mailman järjestyneen luokkatietoisen työväestön tuomio on ankarana kohdannut noita luokkansa asian pettureita, ovat nämä, ei suinkaan hävyn tunteesta, sillä sitä niillä tuskin on enempää jälellä kuin porvaripedoillakaan, vaan säilyttääkseen edelleenkin tietämättömien työläisten kannatuksen, ryhtyneet puhdistautumaan syytöksistä. Saksalaiselle toverilehdelleen, Vorwärtsille, ovat he lähettäneet julkaistavaksi selostuksen kannastaan, jonka sitte Suomen Sosialidemokraatti on makupalanaan lainannut ehkä jonkunlaisena puolustuksena omalle kannalleen. Sillä samaa maatahan ne on maalarin housut.

Tuon selostuksen mukaan Puolan sosialistit ovat aina vastustaneet Venäjälle hyökkäämistä. Puolan hallitsevien piirien mielestä sota Venäjää vastaan ei ole imperialistinen, joten sellaisten maa-alueiden valtaaminen, joiden väestön enemmistö ei ole puolalainen, ei ole ollut kysymyksessäkään, vaan reunavaltioiden itsenäisyyden turvaaminen pahojen bolshevikien ahnailta hyökkäyksiltä. Kuinka kaunista! Kannattihan tuollaisten ylevien tarkotusperien puolesta innostua sosialistienkin!

Puolan sosialistien selostuksessa ei tietysti mainita mitään niistä julmuuksista, joita Puolan sotajoukot ovat harjottaneet Itä-Galitsiassa ja Ukrainassa; kuinka viimemainitussa maassa on ihmisiä kidutettu julmalla tavalla yksistään sen tähden, että oikeudessa, jossa he ovat olleet kuulusteltavina, ovat puhuneet Ukrainan kieltä. Useassa tapauksessa ovat kuulusteltavat olleet aivan syyttömiä mihinkään, mutta kun puolustautuessaan ovat erehtyneet käyttämään omaa kieltään, on heidät kidutettu puolikuoliaiksi. Nämä ja paljon muita samallaisia julmuuksia voisi luetella aivan loppumattomiin. Mutta selostuksessaan Puolan petturisosialistit sivuuttavat kaikki, ikäänkuin heille ei lankeaisi noista julmuuksista vähääkään vastuunalaisuutta. Pesevät siis kätensä kuin Pilatus.

Mutta noiden saastaisten olijoiden veriset kynnet eivät puhdistu pesemälläkään ja yhdessä maansa aatelisroistojen kanssa he joutuvat vastaamaan teoistansa maansa luokkatietoisuuteen nopeasti heräävän työväestön edessä.

TOIMINTA JOUKKOJEN JA LIIKKEEN VÄLILLÄ KIINTEÄKSI

Kaikki merkit viittaavat siihen, että liikkeemme asema voimistuu ja lujittuu. Sosialistisesti valistuneiden työläisten joukot ovat yhtenäisinä lehtemme takana. Suuntatappeluita ja rähjäystä, jotka aina tahtovat heikentää liikettä, ei lehtemme vaikutuspiirissä nyt sanottavastikaan ole. Lännen työtätekevät suomalaiset sosialistit omaavat selvän luokkataistelukannan ja kun heidän lehtensä edustaa sitä, niin he eivät ryhdy tekemällä tekemään tappelu- ja kiistajuttuja. Niiden kiistojen ja väittelyiden takia, joita yleispuolueessa ja osaksi järjestössämmekin esiintyy, ei lehtemme lukija- ja kannattajajoukko tule hajaantumaan, kun vaan lehtemme pysyvät selvällä kannalla. Tämä on yleinen käsitys täällä.

Lehtemme ja liikkeemme kannalta katsoen ei asemamme ole synkkä kun vaan joukot saataisiin elävään ja kiinteään toimintaan ja saataisiin karkoitetuksi kaikki se välinpitämättömyys mitä on olemassa järjestelyyn nähden osastoissamme. Velttoudesta on luovuttava. Toiminta joukkojen ja liikkeemme välillä on saatava kiinteäksi.

Useita osastoja on päättänyt jäädä toimettomaksi Toverin kodin kiinnitysvelan maksamisessa, josta asiasta on liikkeen johtokunta ja Oregon-Washingtonin aluetoimikunta lähettänyt niin asianmukaiset ja selvät selostukset, että niiden suhteen ei pitäisi jäädä millekään väärinkäsitykselle tilaa. Californian ja Washingtonin osastot, paitsi Frisco ja Aberdeen, eivät vielä ole sanoneet mitään sellaista, että aijottaisiin ryhtyäkään noissa kirjelmissä esitettyihin toimenpiteisiin. Onpa osastoja, kuten Berkeley, Marshfield ja joitakin muita, joista kirjoitetaan ettei muka voida nyt tehdä tämän asian edistämiseksi mitään. Kuitenkin tämä velka on nyt maksettava ja sitä ei suinkaan saada siten, että jäädään vain odottelemaan, että kylläpähän ne toiset sen tekevät, mitäpä me tästä asiasta huolehtisimme.

Sama on laita lehtiemme tilausten hankintaan nähden. Ei lehden kannattamisessa riitä pelkkä myötätunto, sillä se ei tuo rahaa eikä se auta laskujen maksamisessa. Paperi on nyt kallista ja meillä on maksettava siitä viiden tuhannen dollarin lasku ja siihen tarvitaan rahaa. Kaikki asiamiehet ja tilaajat toimintaan siis yhtenä joukkona laajentamaan lehtiemme tilaajamäärää.

TYÖVÄENLUOKAN TALOUDELLINEN VAPAUTTAMINEN

Siinä merkillisessä ohjelmassa, joka on Internationalen sääntöjen johdantona, lausuu Marx m. m. seuraavat sivistyskantoiset tunnussanat:

"Kaikki työväenluokan taloudelliseksi vapauttamiseksi kohdistetut ponnistukset ovat tähän asti rauenneet eri työhaarojen välilta samassa maassa ja työläisten välilta eri maissa puuttuvan solidariteetin takia".

Keinon, pohjan työväenluokan taloudelliselle vapauttamiselle, yhdistää Marx tässä siihen merkitykselliseen sanaan: *solidariteetti*... Kysymyksessä olevat tunnussanat voisivat täydellä syyllä olla painetut kultakirjaimilla jokaisen ammattiyhdistyksen jäsenen jäsenkirjan nimilehdelle, jotta solidarisuuden käsky vähitellen syöpyisi ammattiyhdistysväen lihaan ja vereen.

— — —

Sopusoinnussa näiden marxilaisten solidariteettitunnussanojen kanssa on se n. k. One Big Union-liike, joka parhaillaan on käynnissä englanninkielisissä maissa, Amerikassa, Australiassa ja Canadassa, ja jonka lähimpänä tarkoitusperänä on yhteenliittää kaikki työläiset, ammatista, kielestä tai rodusta riippumatta yhteen suureen järjestöön.

Englannissa, jossa ammattiyhdistysväellä on niin silmiinpistävä kyky yhdistää teoria ja käytäntö, vaativat kaivostyöläiset kaivosten kansallistuttamista siinä muodossa, että se asettaisi tuotannon kontrollin työntekijäin, tuottajien käsiin, mutta tarkoituksella järjestää hiilien murtaminen järkiperäisesti siten, että yhteiskunnan tarve tulisi tyydytetyksi poissulkien kapitalistiset tuottajat. Englantilaisten rautatieläisten keskuudessa käy paraillaan samanlainen liike rautatieliikenteen suhteen.

Englannin rakennustyöläiset myös keskustelevat kansallisen rakennustyöläisten yhtymän luomisesta, johon kuuluisivat myös arkkitehdit ja rakennusinsinöörit ja joka yksinkertaisesti ottaisi haltuunsa rakennustoiminnan poissulkien kapitalistiset yrittäjät.

Jokainen sellainen pyrkimys on osa työtä sen rakenteellisen vallankumouksen, työväenluokan taloudellisen vapauttamisen hyväksi.

CALIFORNIAN S. S. OSASTOILLE JA TOVEREILLE.

Toveri L. Leino tulee tekemään puhe- ja liikkeemme asiain järjestelymatkan valtiossanne. Leino lähtee matkalle niin pian kun tulee aluetoimikunnaltanne tieto matkaohjeista.

POHJANAHAN HINTA NOUSEE

Tur. Sanom. kertovat, että palkkakunnalla on viime päivinä olut havaittavisa pohjanahan hinnannousua mikä on johtunut erän suuren liikkeen toimeenpanemista vuotien ostoista. Tähän asti on hinta kohonnut noin 3 mk. kilolta, ollen hinta 45—46 mk. kilolta. Raakavuotien hinta on kohonnut 12—13 markasta kappaleelta 17—18 markkaan. Lehti arvelee kuitenkin, että nousu olisi tilapäistä laatua.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

AMMATILLISET LIITOT JA TYÖASIAIN KANSANKOMISARIAATTI NEUVOSTO-VENÄJLLÄ

Ennen vuoden 1917 maaliskuun vallankumousta ammatillinen liike Venäjällä pääsi tuskin itämään. Harvalukuisiin liittoihin kuului muutamia kymmeniä jäseniä, ja olivat liitot toiminnassaan sidotut käsistään ja jaloistaan. Vallankumous hävitti ulkonaiset esteet liikkeen tieltä, jolloin se alkoi nopeasti kehittyä. Kuitenkaan liittojen työskentelyn luonne ei muuttunut: kuten tsaarinkin järjestelmän aikana, niin ne nytkin olivat pakoitetut pääasiallisesti taistelemaan työn alkeellisten ehtojen puolesta, siirtäen voimiansa pois sisäisestä luomistyöstä ja tietoisesta vaikutuksesta teollisuuden kehittämiseksi. Vieläpä senkään jälkeen, kun huhtikuussa v. 1917 oli perustettu työministeristö ja sen johtoon asetettu menshevikiläinen, sos.-dem. Skobelev, työväenluokan ja ammatillisten järjestöjen asema ei muuttunut. Työministeristö oli järjestetty muiden ministeriöiden virkavaltaisen mallin mukaan ja sitä kulettivat talutusnuorassaan silloin Kerenskin kokoomusministeristöön kuuluneet ja siinä todellisuudessa ratkaisevaa osaa näytelleet suurteollisuudenharjoittajat. Mutta ammatillisten liittojen piiriin tulleiden työläisten lisääntymisen ja tiiviimmän yhteenliittymisen vaikutuksesta sekä johtuen työläisten lujemmista siteistä tehdaskomiteain kanssa, onnistui työläisten vastustaa monia liikkeenharjoittajain toimenpiteitä, esimerkiksi yrityksiä joukottain erottaa työläisiä työstä tai pumpata liikeyrityksistä kuiviin raaka-aineet ja rahat y. m., mihin huomattiin voimakasta pyrkimystä Kerenskin hallinnon viime aikoina.

Tavattoman palveluksen tekivät ammatilliset liitot lokakuun vallankumouksen aikana työläisten ja talonpoikien valloittaessa valtaa käsiinsä. Ammatillisten liittojen vastustusmielinen suhtautuminen siihenastisiin vallanpitäjiin näyttäkse jo elokuussa Moskovan valtakunnallisessa Neuvottelukokouksessa, jolloin ammatillisten liittojen edustajat esittivät vastalauseitaan sovittelua vastaan porvariston kanssa, mikä kätketyssä muodossa merkitsi vaatimusta siirtää valta neuvostoille. Välittömästi juuri ennen kumousta, suhteet työläisten ja liikkeenharjoittajain välillä kovasti kärjistyivät, ja niiden edustajain keskinäinen yhteistö sovittelussa kävi mahdottomaksi. Tällä ajalla sattui myöskin uusien tariffisopimusten tarkastus ja solmiaminen, sillä toimeentulon kalleus kohosi suuressa määrässä ja työläisten edustajat ryhtyivät teollisuudenharjoittajain kanssa neuvotteluihin uusista tariffeista. Mutta liikkeenharjoittajat asettuivat näitten neuvotelujen aikana sovittelemattomalle kannalle, minkä johdosta jäi jälelle ainoa mahdollisuus: taistelu vallasta ja siirtyminen teollisuuden yhteiskunnalliseen säännöstelyyn ja työpalkkojen yhteiskunnalliseen määrittelyyn. Kohta vallan siirryttyä talonpoikien ja työläisten käsiin tuli ammatillisten liittojen suorittaa tavaton työ, johtuen armeijan ja teollisuuden demobilisoimisesta. Liikeyritykset eivät vielä tähän asti olleet kansallistutettuja, liikkeenharjoittajat pyrkivät eroittelemaan työläisiä työstä, ja työttömyys uhkasi tulvallaan hukuttaa ja tehdä mitättömäksi kaikki vallankumouksen saavutukset. Tällöin ammatilliset liitot yhdessä Työasiainkomisariaatin kanssa valmistivat dekreetin, jonka mukaan kaikille työläisille oli työstä erotettaessa maksettava kolmelta kuukaudelta eteenpäin työpalkka, jotta työttömät voisivat joko vetäytyä maaseudulle tahi jonkun aikaa olla turvattuina, löytää itselleen työmaa. Julkaistiin myöskin dekreetti, jonka mukaan liikkeenharjoittajain tuli pidättää jokaisesta työläisille ja palkkalaisille suoritettavasta maksusta neljä prosenttia työttömyyskassoihin. Kaikkien näitten ja monien muiden toimenpiteiden perusteella onnistuttiin selviintymään työttömyydestä ja supistamaan tämän vaikean ajan vaikutukset vähemmän rasittaviksi työläisjoukoille.

Välttämättömän taistelun ohella työtätekevien etujen puolesta, oli ammatillisen liikkeen rakentamistoimintansa kestäessä voitettava paljon vaikeuksia ja suoritettava suunnaton työ.

Jo vuonna 1905 Venäjän ammatillinen liike oli asettunut teollisuusliittojen rakentamisen pohjalle, jolloin samanluotoiset liikeyritykset yhdistyivät yhdeksi liitoksi. Helmikuun vallankumouksen jälkeen tämä periaate liittojen rakentamisesta sai ammatillisten liittojen konferenssin vahvistuksen, mutta jäi pitkän ajan kuluessa käytäntöön sovelluttamatta. Rinnan suurien ammatillisten liittojen kanssa oli kautta koko Venäjän olemassa mitä pienimpiä ammatillisia ryhmityksiä: yksistään Moskovassa, esimerkiksi, laskettiin olevan noin kaksikymmentä erilaista palkkalaisten liittoa. Sitä paitsi kaikilla liitoilla oli paikallinen, eristynyt luonne ja jokainen eri liitto, esim. moskovalainen, pietarilainen, ratovilainen j. n. e., oli itseksensä olemassa ja sen mukaan toimikin. Vasta Kerenskin hallituksen lopulla alkavat syntyä yleisvenäläiset yhdistymät, mutta siihen aikaan oli niillä vielä väliaikainen ja satunnainen luonne. Ensimäinen ammatillisesti järjestyneiden työläisten konferenssi pidettiin kesäkuussa v. 1917, siinä oli edustettuina 1,475,000 työläistä järjestyneinä 967:ään liittoon. Lokakuun vallankumouksen jälkeen alkaa yleisvenäläisten yhdistymäin kasvu, ja tammikuussa kutsuttiin koolle ammatillisten liittojen ensimäinen kokous, jossa oli edustettuna noin seitsemänsataa liittoa, jotka yhdistivät yhteen noin 2,500,000 henkeä. Kokouksessa, joka pidettiin tammikuussa 1919, oli edustettuna jo 3,500,000 työläistä, yhdistyneinä 400:aan liittoon (Nykyjään on näiden järjestöjen jäsenmäärä paljon suurempi.) Vuoden 1918 tammikuun kokouksen kanssa samoilla ajoin sattuu koko joukko yleisvenäläisten yhdistymäin kokouksia ja tästä ajasta lähtien ammatillinen liike alkaa saada yhä pysyvämpiä muotoja. Ammatillisten liittojen neuvostot muuttuvat neuvonanto-toimistoista johtaviksi elimiksi, ja liitot alkavat liittyä tiiviimmin yhteen ja keskittyä. Tällä hetkellä ammatilliset liitot hämmästyttävät keskityksellänsä ja kurillaan, ollen siihen määrään voimakkaita, että monet valtion laitokset eivät tällä alalla vedä vertoja liitoille. Liittojen Keskus-Neuvoston määräykset ovat sitovia kaikille ammatillisille liitoille poikkeuksetta, missä tahansa ne sijaitsevatkin, mihin itse liitot ovat taipuneet ja taipuvat hyvin mielellään, kääntyen jokaisessa kiistanalaisessa kysymyksessä Neuvoston puoleen ohjeiden saamiseksi.

Tiellänsä joutui ammatillinen liike törmäämään yhteen toisen työväen järjestön, tehdaskomiteain, kanssa. Helmikuun vallankumouksen jälkeen muodostuneet tehdaskomiteat alkoivat luoda ammatillisille liitoille rinnakkaista järjestöä ja tähtäsivät oman keskuksen luomiseen. Tämän pyrkimyksen tuloksena tehdaskomiteain kokouksessa joulukuussa v. 1917 eroitettiin ydin — Ammatillisten liittojen Keskus-Neuvoston alaosasto, joka kutsui itseään Yleisvenäläiseksi keskukseksi. Mutta jo helmikuussa annettiin ensimäinen isku tälle keskukselle Pietarissa pidetyssä tehdaskomiteain ja ammatillisten liittojen viimeisessä yhteisessä konferenssissa; nykyisin tehdaskomiteat ovat ammattillisten liittojen alkeisosastoja. Ammatillisten liittojen rakenne on nykyään seuraava: alkeisosastoina ovat tehdaskomiteat, ne yhtyvät alaosastoiksi, jotka muodostavat osastoja, mutta viimeksi mainittuja vuorostaan yhdistää toisiinsa keskus. Kullakin palkkakunnalla muodostuvat suhteellisuuden periaatteen pohjalla paikallisten eri liittojen edustajista paikalliset ammatillisten liittojen neuvostot, joiden ylimpänä johtona on Ammatillisten liittojen Keskus-Neuvosto. Keskus-Neuvoston puhemiehistö valitaan yhdeksän hengen lukuisena ammatillisten liittojen edustajokokouksessa, jolloin pidetään kerran vuodessa, ja sen täydennyksenä on yleisvenäläisten yhdistymäin edustajia. Paikalliset neuvostot muodostetaan keskuksen mallin mukaan eroten siitä vain mitä tulee edustettavien lukumäärään. Edustajat edustajakokouksiin valitaan suhteellisuuden periaatteen pohjalla; äänestys — poiketen oloista Euroopassa, jossa on vallalla äänestys imperatiivisten mandaattien, velvoittavien toimeksiantojen, mukaan — on individuaalinen, yksilöllinen. Jäsenmaksut, määrältänsä yksi prosentti työpalkasta, ja sisäänkirjoitusmaksu, vastaten puolen päivän työansiota, menevät ammatilliselle osastolle, joka siirtää puolet summista keskuksen käytettäväksi ja kymmenen prosenttia erikoisesti keskusneuvoston käytettäväksi; alaosastot elävät osastojen vahvistamien kulunkiarvioitten mukaan. Jäsenmaksujen säännöllisyys riippuu, kuten on itsestään selvää, eri järjestöjen lujuudesta; Moskovassa esimerkiksi on enemmän kuin 550 tuhatta järjestynyttä työläistä, joilta jäsenmaksut kerääntyvät hyvin täsmällisesti. Työläinen, joka ei ole suorittanut kolmen kuukauden kuluessa jäsenmaksuja, joutuu itsestänsä pois liitosta. Liitot vaativat työläisten pakollista kuulumista ammatillisiin liittoihin, mutta tämä vaatimus esitetään vasta äsken liikeyritykseen otetuille työläisille eikä sitä uloteta vanhoihin työläisiin.

Ammatillisten liittojen edustuksessa eri valtion laitoksissa ilmenee niiden voima: niille kuuluu enemmän kuin 50 prosenttia sijoista Yleivenäläisen Kansantalous-Neuvoston täys-istunnossa. Työasiainkomisariaatissa ja näiden kahden laitoksen eri osastoissa: melkein puolet Y.K.—T.—N:n puhemiehistön jäsenistä on ollut ammatillisten liittojen edustajia, mutta liitot ovat olleet pakotetut kutsumaan sieltä pois monia edustajistaan ammatillisen liikkeen alalla vallinneen työvoimapuutteen vuoksi. Tuotannon eri aloja hallitsevat keskuslaitokset myöskin asetetaan eri tuotannollisten liittojen laatimien luettelojen perusteella, liittojen tehtyä sopimuksen Y.K.—T.N:n kanssa, jonka puolesta asian suorittaa sen puhemiehistö. Ammatilliset liitot ottavat osaa kansanvalistustyöhön sekä itseoikeutettuina jäseninä kuuluvat Valistusasiain Kansankomisariaatin yhteydessä oleviin Koulujenulkopuolisen ja Ammatillisen valistustyön osastoihin; samoin myöskin Maanviljelysasiain Kansankomisariaatin alaiseen peltojen muokkaamista valvovaan osastoon j.n.e.

Erittäin suuren työn ovat ammatilliset liitot joutuneet suorittamaan työpalkkojen määrittelyn alalla. Alussa työpalkan määrittely suoritettiin paikallisessa mittakaavassa, jolloin eivät ainoastaan eri liitot, vaan melkeinpä myös eri liikeyritykset saattoivat voimaan kukin oman erikoisen tariffinsa. Paikalliset liitot valmistivat omat tariffinsa ja esittivät ne paikallisille neuvostoille tarkastettavaksi, ja viimemainittujen vahvistettua tariffit pantiin ne käytäntöön. Voi kuvitella mielessään, minkälainen sekavuus vallitsi työpalkkojen alalla niitä tässä järjestyksessä määriteltäessä. Ensimäisen vähimmästä työpalkasta annetun dekreetin sääti Moskovan Edustajain Neuvosto suureksi harmiksi liikkeenharjoittajille, potka huusivat sen olevan väkivaltaa. Sitten tariffiliike levisi laajemmalle; neuvostot eivät ehtineet tarkastaa saapuvia tariffeja, jolloin asia sai sen muodon, että jokainen liitto toi tariffinsa paikalliseen ammatillisten liittojen neuvostoon, mutta viimemainittu, todistettuaan tariffin allekirjotuksellaan, osotti sen Työasiainkomisaarille, joka julkaisi tariffin dekreettinä. Tällöin yksi tuotantoala suunnilleen oli sopusoinnussa toisten kanssa, mutta yhtäkaikki kullakin kaupungilla oli oma erikoinen tariffipolitiikkansa. Vasta toisen ammatillisten liittojen edustajakokouksen onnistui siirtyä paikallisista tariffeista yleisvenäläisiin, joiden mukaan työpalkka määriteltiin yleisvenäläisessä mittakaavassa vastaavine prosenttimuutoksineen riippuen paikallisista olosuhteista, joissa tariffia sovellutettiin. Sitä paitsi asetettiin määräajat tariffien tarkastukselle, jonka ennen määräsi jokainen liitto oman harkintansa mukaan, minkä lisäksi uutta tariffia voimaansaatettaessa määrätystä ajasta lukien eri liitot esittivät vaatimuksia vastaavien takamaksujen saamisesta kuluneelta ajalta ja usein vaadittiin takamaksuja 6—8:ita kuukaudelta, mutta välistä kokonaiselta kuluneelta vuodeltakin. Ammatillisten liittojen Keskus-Neuvosto on aina taistellut tämänlaatuisia vaatimuksia vastaan ja on nykyään päässyt siihen, että on säädetty määräaika tariffien tarkastukselle yleisvaltakunnallisessa mittakaavassa ja että takamaksuja kuluneelta ajalta ei sallita. Rinnakkain työpalkan määrittelyn kanssa on tapahtunut myöskin työn säännöstely. Ensimäisellä tariffilla on yksinkertainen ammattien luetteloimisen luonne, nykyään taas on meillä kaikkia työn haaroja varten valmistettu tariffi, jossa ei ole vain määritelty ammatti, vaan myöskin yksityiskohtaisesti selitetty itse työn luonne. On valmistettu täsmällisiä ohjeita työn tuottavaisuudelle, ja nomen-klatura (ammattiasiain nimistö) on laadittu sellaiseksi, että kohtapuoleen minkä liikeyrityksen työläisen työkortin mukaan hyvänsä voidaan heti kohta määritellä, minkälaisia velvollisuuksia voidaan sille työläiselle asettaa, minkälainen tulee olla suoritettava korvaus työstä hänen siirtyessään liikeyrityksestä toiseen.

Paljon tekevät ammatilliset liitot työtä kulttuuritason kohottamiseksi työläisten keskuudessa. Ammatillisten liittojen yhteydessä toimii valistusosastoja, jotka järjestävät klubeja, avaavat kouluja lukutaidottomille ja kaikin tavoin valistavat työläisiä; kaikissa suuremmissa tehtaissa järjestetään oppijaksoja ammattitaitoisten työläisten valmistamiseksi ja täydentävien tietojen levittämiseksi. Kohtapuoleen Ammatillisten liittojen Keskus-Neuvoston yhteyteen avataan oppijaksot instruktöörien, neuvojain, valmistamiseksi ammatillista liikettä varten. Tulee myöskin huomauttaa, että melkein jokaisella liitolla Venäjällä on oma äänenkannattajansa, jossa pohditaan rinnan ammatillisten kysymysten kanssa myöskin yleispoliittisia.

Ammatillisten liittojen edustajakokouksissa kiihkeitä keskusteluja synnyttää aina kysymys ammatillisten liittojen tehtävistä. Tämä kysymys onkin erimielisyyksien pääaiheuttajana. Erimielisyys koskee sitä, että oppositsionin edustajat, esimerkiksi menshevikit, vaativat käytettäväksi vanhoja menettelyjä työtätekevien aseman parantamiseksi, lakkotaisteluja, joukkosopimuksia j. n.e. Mikäli palkkatyötä on olemassa, puhuvat he, sikäli on työn riistäntää, minkä vuoksi ammatillisten liittojen tulee taistella valtiovaltaa vastaan ja puolustaa työläisiä sitä vastaan, samoin kuin aikanansa puolustivat heitä liikkeenharjottajia vastaan. Mutta tämä virtaus ei nyt enään kohtaa minkäänlaista myötätuntoa työläisten laajoisa kerroksis-

---

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912.

of TOVERI, published weekly at Astoria, Oregon, for October 4th, 1920.

STATE OF OREGON SS.
COUNTY OF CLATSOP.

Before me, a Notary Public in and for the State and County aforesaid, personally appeared Elis Sulkanen, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Mgr. of the Toveri, and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations printed on the reverse side of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:
Publisher, Western Workmen's Pub. Society, Box 99, Astoria, Ore.
Editor S. W. Syvänen, Box 99, Astoria, Ore.
Managing Editor, Elis Sulkanen, Box 99, Astoria, Ore.
Business Manager, Elis Sulkanen, Box 99, Astoria, Ore.

2. That the owners (holding 1 per cent or more of the total amount of Stock) are:

Finnish Socialist Local	Portland, Ore., 719 Montana Ave.
Finnish Socialist Club	Astoria, Ore., 262 Taylor Ave.
Finnish Socialist Local	West Berkeley, Cal., 1819—10th St.
Finnish Socialist Local	Cumberland, Wyo., L. Box U.
Finnish Socialist Local	Stockett, Mont., Box 164.
Finnish Socialist Local	Bingham, Utah, L.Box 681.
Finnish Socialist Local	Aberdeen, Wash., 713 E. First St.
Finnish Socialist Local	Hoquiam, Wash., 315—10th St.
Finnish Socialist Local	Tonopah, Nev., Box 84.
Finnish Socialist Local	Rock Springs, Wyo., L.Box 137.
Finnish Socialist Local	Butte, Mont., Box 252.
Finnish Socialist Local	Wilkeson, Wash., Box A.
Finnish Socialist Local	Eureka, Cal., 1418 A St.
Finnish Socialist Local	Winlock, Wash., Box 237.
Finnish Workers Association	San Francisco, Cal., 20 Flint St.
Finnish Socialist Local	Diamondville, Wyo., L.Box 182.
Finnish Socialist Local	Fort Bragg, Cal., Box 339.
Finnish Socialist Local	Los Angeles, Cal., Box 1173.
Finnish Socialist Local	Seattle, Wash., 636 Wash. Bldvd.
Finnish Socialist Local	Hanna, Wyo., L.Box 33.
S. S. Osasto	Box 83, Frontier, Wyo.
S. S. Osasto	Box 1045, Raymond, Wash.
S. S. Osasto	Box 397, Mullan, Idaho.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, morgages, or other securities are: None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the society, but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the society as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or the corporations for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the society as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is 3,575.

ELIS SULKANEN.
(Signature of Business Manager.)

Sworn to and subscribed before me this 2nd day of October, 1920.
(Seal) PEARL GIMRE.
(My commission expires Dec. 8, 1923.)